

בס"ד

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

לקראת שבת לכו ונלכה.

ערב שבת, בעיצומו של קיץ לוחט, השמש להטה בעז על ראשי האנשים. הזיעה נגרה כמים מעל הפנים- לא פלא הוא שתורים ארוכים הזדנבו ליד הקיוסק הגדול. בעל החנות עבד במרץ רב- לא נח לרגע, לא כל יום מצויה פרנסתו ממש בשפע. לזה מכר גלידה, ולשני הגיש משקה קר. רוחו היתה טובה עליו. נדמה היה כי התור לא יגמר, הוא הלך והתארך מרגע לרגע. בשכונת משכנות שבירושלים יצא זה עתה ר' אריה לבוש בבגדי שבת, וכובע שטריימל חבוס לראשו. כמנהגו הקדים ללכת לבית הכנסת, עבודה רבה מחכה לו בדרך. נוהג הוא לעבור על פני החנויות, כדי לזרז את החנוונים שינעלו את החנויות לפני כניסת שבת המלכה. משראוהו מרחוק היו בעלי החנויות מסיימים חיש מהר את עסקיהם, מגיפים את התריסים ונועלים את החנות. והנה, מרחוק הבחין בתור ארוך המזדנב ליד הקיוסק הגדול. נראה היה כי המוכר כלל וכלל אינו חושב לנעול את חנותו! נחרד הצדיק- הרי השבת קרבה ובאה, מה יהיה? פסע בזריזות במעלה הרחוב לעבר הקיוסק, תוך שהוא מהרהר לעצמו- וודאי עומד עתה בעל הקיוסק בנסיון גדול מאד! אין זה קל כלל וכלל לנעול את החנות כשהקונים כה רבים הם. אך אין ברירה. השמש עוד מעט שוקעת, עליו לזרוז.. ר' אריה השתחל מבעד לתור הארוך התקדם לעבר פתח החנות. הקונים הביטו בו בפליאה, וחלקם- אף בתרעומת, מה מבקש יהודי זה?- הרהרו בהשתוממות. אך הרב לא אמר מילה, אלה נכס לחנות, התיישב בניחותא והניח את השטרימל על השולחן. בעל הקיוסק הבין, הוא בודאי ניחש בליבו מדוע הגיע אליו הרב הזה, כן, הוא מבחין בו מידי ערב שבת כשהוא מזרז ומעודד לנעול את החנויות הוא העיף מבט אל התור הארוך, - נו.. פרנסה כזו הפעם לא אאבד- החליט בליבו. לפתע שמע את קולו הרך של הרב: "מה אומר לך יהודי, עומד אתה בניסיון גדול ועצום, אולם שבת זו שבת!" לאחר רגע קם, חבש את השטרימל לראשו, לחץ את ידו של בעל הקיוסק בחמימות, ויצא במהירות מהחנות. פסע הרב במעלה הרחוב. משהתרחק הפנה את ראשו לאחוריו והנה הבחין, כי התור התפזר, בעל החנות האיץ באנשים להסתלק, ואחר הגיף את התריסים ונעל את חנותו. כשראה זאת נשם לרווחה. "מקנא אני בבעל החנות, הרי הוא הצליח לעמוד בניסיון כה גדול- חשב לעצמו." לאחר כמה שנים ניגש יהודי לר' אריה וקרא בהתרגשות- "רבי, אתה זוכר אותי?" הרב לחץ את ידו בחום: "ודאי! הלא בעל הקיוסק אתה?" "שמע רבי"- אמר האיש - "לעולם לא אשכח את המילים, שהשמעתה באוזני באותו ערב שבת, אתה הרגשת בניסיון שעמדתי בו, הבנת אותי, אך המילים האלה- 'שבת זו שבת' שלחשת לי, חדרו לליבי, הרגשתי שכואב אתה את כאבה של שבת קודש. ואז החלטתי: יהודי כמוך לא אצער! ומיד נעלתי את החנות" תפס רבי אריה את ידו ואמר לו: "הלואי שירבו כמותך בישראל.."

בס"ד

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

לקראת שבת לכו ונלכה.

ערב שבת, בעיצומו של קיץ לוחט, השמש להטה בעז על ראשי האנשים. הזיעה נגרה כמים מעל הפנים- לא פלא הוא שתורים ארוכים הזדנבו ליד הקיוסק הגדול. בעל החנות עבד במרץ רב- לא נח לרגע, לא כל יום מצויה פרנסתו ממש בשפע. לזה מכר גלידה, ולשני הגיש משקה קר. רוחו היתה טובה עליו. נדמה היה כי התור לא יגמר, הוא הלך והתארך מרגע לרגע. בשכונת משכנות שבירושלים יצא זה עתה ר' אריה לבוש בבגדי שבת, וכובע שטריימל חבוס לראשו. כמנהגו הקדים ללכת לבית הכנסת, עבודה רבה מחכה לו בדרך. נוהג הוא לעבור על פני החנויות, כדי לזרז את החנוונים שינעלו את החנויות לפני כניסת שבת המלכה. משראוהו מרחוק היו בעלי החנויות מסיימים חיש מהר את עסקיהם, מגיפים את התריסים ונועלים את החנות. והנה, מרחוק הבחין בתור ארוך המזדנב ליד הקיוסק הגדול. נראה היה כי המוכר כלל וכלל אינו חושב לנעול את חנותו! נחרד הצדיק- הרי השבת קרבה ובאה, מה יהיה? פסע בזריזות במעלה הרחוב לעבר הקיוסק, תוך שהוא מהרהר לעצמו- וודאי עומד עתה בעל הקיוסק בנסיון גדול מאד! אין זה קל כלל וכלל לנעול את החנות כשהקונים כה רבים הם. אך אין ברירה. השמש עוד מעט שוקעת, עליו לזרוז.. ר' אריה השתחל מבעד לתור הארוך התקדם לעבר פתח החנות. הקונים הביטו בו בפליאה, וחלקם- אף בתרעומת, מה מבקש יהודי זה?- הרהרו בהשתוממות. אך הרב לא אמר מילה, אלה נכס לחנות, התיישב בניחותא והניח את השטרימל על השולחן. בעל הקיוסק הבין, הוא בודאי ניחש בליבו מדוע הגיע אליו הרב הזה, כן, הוא מבחין בו מידי ערב שבת כשהוא מזרז ומעודד לנעול את החנויות הוא העיף מבט אל התור הארוך, - נו.. פרנסה כזו הפעם לא אאבד- החליט בליבו. לפתע שמע את קולו הרך של הרב: "מה אומר לך יהודי, עומד אתה בניסיון גדול ועצום, אולם שבת זו שבת!" לאחר רגע קם, חבש את השטרימל לראשו, לחץ את ידו של בעל הקיוסק בחמימות, ויצא במהירות מהחנות. פסע הרב במעלה הרחוב. משהתרחק הפנה את ראשו לאחוריו והנה הבחין, כי התור התפזר, בעל החנות האיץ באנשים להסתלק, ואחר הגיף את התריסים ונעל את חנותו. כשראה זאת נשם לרווחה. "מקנא אני בבעל החנות, הרי הוא הצליח לעמוד בניסיון כה גדול- חשב לעצמו." לאחר כמה שנים ניגש יהודי לר' אריה וקרא בהתרגשות- "רבי, אתה זוכר אותי?" הרב לחץ את ידו בחום: "ודאי! הלא בעל הקיוסק אתה?" "שמע רבי"- אמר האיש - "לעולם לא אשכח את המילים, שהשמעתה באוזני באותו ערב שבת, אתה הרגשת בניסיון שעמדתי בו, הבנת אותי, אך המילים האלה- 'שבת זו שבת' שלחשת לי, חדרו לליבי, הרגשתי שכואב אתה את כאבה של שבת קודש. ואז החלטתי: יהודי כמוך לא אצער! ומיד נעלתי את החנות" תפס רבי אריה את ידו ואמר לו: "הלואי שירבו כמותך בישראל.."